

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 146

din 06.12.2007

privind soluționarea contestației formulate de

ASOCIAȚIA FAMILIALĂ

din localitatea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 17.10.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului – Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr.din10.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 17.10.2007, cu privire la contestația formulată de **ASOCIAȚIA FAMILIALĂ** din localitatea, str.

A.F. contestă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.din 30.08.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 30.08.2007, întocmit de Administrația Finanțelor Publice – Activitatea de inspecție fiscală, privind **suma de lei** reprezentând impozit pe venit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. A.F. din localitatea, prin contestația formulată precizează că a cerut radierea asociației de la ORC la data de 11.12.2006, radierea fiind înscrisă la registrul comerțului la 13.12.2006.

Contestatoarea susține că în urma verificării s-a apreciat că asociația și-a desfășurat activitatea în mod ilegal, în baza autorizației nr.1995 și a CUI, dar în baza art. 2 din OUG nr. 51/2004 aceasta și-a încetat de drept valabilitatea, în mod automat asociația pierzându-și calitatea de plătitor de TVA.

În urma verificării pentru perioada 01.01.2004 – 31.12.2004 a fost majorat venitul brut cu suma de lei, reprezentând contravaloarea stocului de marfă deținut de contribuabil la data de 31.12.2004 și au fost majorate cheltuielile deductibile cu suma de lei, reprezentând venit net suplimentar în sumă delei și un venit anual global impozabil de lei, cu un impozit pe venit de lei.

De asemenea, contestatoarea susține că în urma verificării s-a apreciat că veniturile după 31.12.2004 sunt ilicite și că trebuia confiscată suma de lei și s-a aplicat o amendă de lei, deși asociația a achitat toate obligațiile fiscale, iar serviciul juridic din cadrul DGFP nu a răspuns unei adrese vizând clarificarea situației juridice.

Totodată, contestatoarea menționează că suma este foarte mare și nu are cum să o achite, trebuind să-și vândă apartamentul și să rămână pe drumuri.

II. Prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.din 30.08.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 30.08.2007, întocmit de Administrația Finanțelor Publice – Activitatea de inspecție fiscală, organele de control nu au stabilit pentru perioada verificată, 01.01.2004 – 31.12.2004, obligații suplimentare la impozitul pe venit și la taxa pe valoarea adăugată, neconstatându-se diferențe față de obligațiile fiscale declarate de contribuabil.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la impozitul pe venit în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care această sumă nu a fost stabilită prin decizia contestată.

În fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.din 30.08.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 30.08.2007, organele de control nu au stabilit pentru perioada verificată, 01.01.2004 – 31.12.2004, obligații suplimentare la impozitul pe venit și la taxa pe valoarea adăugată, neconstatându-se diferențe față de obligațiile fiscale declarate de contribuabil.

Contestatoarea susține că în urma verificării pentru perioada 01.01.2004 – 31.12.2004 a fost majorat venitul brut cu suma de lei, reprezentând contravaloarea stocului de marfă deținut de contribuabil la data de

31.12.2004 și au fost majorate cheltuielile deductibile cu suma de lei, reprezentând costul unui venit net suplimentar în sumă delei și un venit anual global impozabil de lei, cu un impozit pe venit de lei.

Având în vedere că prin decizia contestată nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare față de cele declarate de contribuabil, prin adresa nr.din 13.11.2007, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a solicitat contestatoarei să vină cu precizări concrete în legătură cu sumele contestate și cu motivele de drept și de fapt pe care se întemeiază cererea formulată.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 28.11.2007, contestatoarea precizează că motivele contestației sunt cele prezentate în cererea formulată inițial.

În drept, la art. 206 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevăd următoarele:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Art. 110 alin. (3) din același act normativ stipulează că: „(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

Totodată, la **art. 205 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevăd următoarele:

„Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

În urma reverificării s-a constatat că pentru perioada respectivă contribuabilul nu datorează debite suplimentare la bugetul de stat față de cele declarate, astfel că cererea formulată nu are obiect, prin Decizia de nemodificare a bazei de impunere nefiind stabilită nicio sumă suplimentară datorată la bugetul de stat.

Totodată, atât prin contestația formulată inițial, cât și prin completările depuse ulterior, contestatoarea nu face dovada că a fost lezată în drepturile sale prin emiterea Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.din 30.08.2007.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că impozitul pe venit în sumă de lei, la care se face referire prin contestația formulată, a fost stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit nr.din 30.05.2007, împotriva căreia petenta a formulat contestație, care a fost soluționată prin Deciziadin 01.08.2007, Direcția Generală a Finanțelor Publice dispunând desființarea actului administrativ prin care a fost stabilită suma respectivă, în vederea efectuării unei noi verificări.

La pct. 6.3 din **Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează că:

„6.3. Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, în sensul că asupra ei organul de soluționare competent nu mai poate reveni, cu excepția situațiilor privind îndreptarea erorilor materiale, potrivit legii.”

Având în vedere cele prezentate, precum și prevederile legale menționate, se va respinge contestația formulată de A.F. pentru suma de lei ca fiind fără obiect, în temeiul pct. 12.1 din **Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;”

2. În ceea ce privește susținerea contestatoarei că pentru veniturile confiscate în sumă de lei și amenda de lei nu a fost clarificată situația juridică, facem precizarea că pentru aceste sume prin Deciziadin 01.08.2007 s-a dispus transmiterea contestației Administrației Finanțelor Publice a municipiului – Activitatea de inspecție fiscală pentru a o înainta judecătoriei competente, întrucât organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului nu are competența materială de soluționare, potrivit art. 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, în ceea ce privește suma confiscată și amenda, stabilite prin procesul verbal de contravenție nr. din 20.05.2007, fac obiectul Dosarului nr. /2007 a Judecătoriei, care s-a pronunțat prin Sentința civilă nr. din 25.09.2007.

Conform pct. 6.3 din **Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, „**6.3. Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, în sensul că asupra ei organul de soluționare competent nu mai poate reveni, cu excepția situațiilor privind îndreptarea erorilor materiale, potrivit legii.**”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. art. 205 alin. (1), (2) și (3) și 206 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 6.3 și 12.1 din Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

- **Respingerea** contestației formulată de **A.F., ca fiind fără obiect.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

PROCEDURĂ: - contestație fără obiect

- 206 și 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,